

Belgisch staal in 2016

Jaarverslag

Woord van de Voorzitter

Voor de Belgische en Europese staalindustrie was 2016 een scharnierjaar met bovendien tal van wetgevende initiatieven die het staallandschap in de komende jaren zullen bepalen. Vooreerst was er het langverwachte en broodnodige herstel van de staalmarkt en corresponderende prijzen. Deze positieve correctie kwam er na 5 opeenvolgende jaren van verder afglijden van het prijsniveau naar een absoluut dieptepunt dat bereikt werd rond de jaarwisseling 2015-2016.

Deze remonte blijkt zich ook in het eerste kwartaal van 2017 voort te zetten. Een verdere milde groei van het Europese staalverbruik van 156 miljoen ton in 2016 naar 159 miljoen ton in 2017 wordt dan ook vooropgesteld. Het positieve conjunctuurvertrouwen in tal van sectoren waar staal een basiscomponent is, zoals automobiel, bouw en mechanische industrie, vormt hiervoor de aanleiding. Voorzichtigheid is echter geboden daar dit herstel bijzonder fragiel is.

Zo blijft het fundamentele probleem van overtollige productiecapaciteiten, geschat op 700 miljoen ton op een totaal wereldverbruik van ± 1.500 miljoen, aanhouden. Het aanpakken van deze hindernis is dan ook essentieel voor een meer fundamenteel herstel van de staalmarkt op wereldniveau.

Verontrustend is dat de EU, voor het eerst in 7 jaar, in 2016 een netto-invoerder van staal werd; de uitvoer daarentegen bleef nagenoeg op eenzelfde peil. Het is de stijgende import van staal die de handelsbalans negatief deed overslaan.

Hierbij wordt de beperkte daling van de import vanuit China snel ingevuld door tal van andere niet-EU-bronnen. Als open markt voor staal blijven de EU en België immers een aantrekkelijke afzetmogelijkheid voor tal van derde landen, en dit vaak aan dumpingprijzen. Het verder oprukkend protectionisme in de andere wereldeconomieën vormt een bijkomende zorgwekken de vaststelling.

Er wordt dan ook een oproep gedaan aan de Belgische en Europese beleidsmakers om snel en grondig werk te maken van het huidige voorliggende initiatief tot modernisering van de beschermingsmaatregelen voor internationale handel ("Trade Defence Instruments"). Dergelijke instrumenten laten immers toe de WTO-conforme, nodige corrigerende maatregelen te nemen om het gelijke speelveld te herstellen.

In het kader van het antidumpingbeleid wordt dit jaar eveneens uitgekeken naar het verder uitstippelen van het voorstel inzake de nieuwe methodologie, die door de Europese Commissie werd voorgesteld. Gevraagd wordt dat deze methodologie op een pragmatische en haalbare manier aanleiding geeft tot het bepalen – indien nodig – van heffingen die een eerlijke en duurzame internationale staalhandel mogelijk maken.

Ook op het vlak van klimaatbeleid werden in het voorbije jaar heel wat initiatieven genomen. Centraal hierbij is het uitwerken van de 4de generatie van het ETS-systeem ("Emission Trading System") voor de periode 2021-2030. Begin 2017 werd een standpunt in deze materie aangenomen door zowel het Europees Parlement als de Europese Raad.

Een economisch haalbaar voorstel is van levensbelang voor de Europese en Belgische staalindustrie. Dit is niet alleen nodig voor het behoud van de industrie in België, maar dient tevens te zorgen voor een businessmodel dat toelaat de nodige middelen te genereren voor CO₂-gerelateerde investeringen.

Een bijzondere oproep wordt dan ook gedaan naar de Europese instanties (Lidstaten, Parlement en Commissie) om te komen tot een ultieme tekst die de juiste balans schept tussen klimaatbeleid enerzijds en een duurzaam economisch overlevingsmodel voor de (staal)industrie anderzijds. De Europese industrie die wereldwijd een milieubenchmark is, eenzijdig belasten met heffingen en taksen zal het klimaat negatief beïnvloeden. De verstoorde wereldhandel zorgt ervoor dat milieuvriendelijk staal zonder belemmering kan en zal ingevoerd worden in Europa ten koste van de eigen milieuperformante industrie. Een pleidooi voor een gelijk speelveld dient in de eerste plaats het klimaat.

Sinds geruime tijd zet de Belgische staalindustrie zich ook in om de energie-efficiëntie van de productieprocessen te optimaliseren. Dit in het kader van het engagement naar de klimaatdoelstellingen, maar uiteraard ook vanuit de noodzaak tot het beheersen van de stijgende energiekost. Uit recente vergelijkende studies met de ons omringende EU-landen blijkt nog steeds dat België een competitieve handicap blijft behouden inzake elektriciteitskost. Als energie-intensieve sector wordt dan ook opnieuw aan de overheid gevraagd om hiervoor snel de nodige corrigerende maatregelen uit te werken.

Als materiaal biedt staal antwoord op tal van uitdagingen voor een duurzame samenleving. Het bouwen van windmolens, demontabele gebouwen en het verminderen van het gewicht van vervoermiddelen zijn slechts enkele voorbeelden. Wij pleiten daarom voor het behoud en versterken van een Belgische staalindustrie. Sleutelement is hierbij het herstellen van het "level playing field", binnen Europa en de wereld, op verschillende vlakken zoals economisch beleid, klimaatwetgevingen en energiekost. Dit creëert immers het kader waarin eerlijke handel mogelijk is en duurzame oplossingen aangereikt worden voor zowel onze industrie als de maatschappij.

Eind 2016 gingen de heren Robert Joos en Luc Braet, na 39 jaar toewijding voor onze sector, met pensioen. Ik wil hen expliciet bedanken voor hun inzet en wens hen nog heel wat even boeiende jaren tegemoet.

Vanaf 2017 wordt de leiding toevertrouwd aan de heer Philippe Coigné die met meer dan 20 jaar ervaring in de staalindustrie over de nodige competenties beschikt om het Staalindustrie Verbond verder gestalte te geven.

Wim VAN GERVEN
Voorzitter

Markt

Staalproductie en handelsbalans

De productiecijfers van Belgisch staal voor 2016 laten volgende analyse toe:

- De totale ruwstaalproductie stijgt met 5,9% tot 7.690.000 ton. De opsplitsing naar grote staalfamilie bedraagt 77% "laag-koolstofstaal" en 23% "roestvast of speciaal-gelegerd staal".
- Naar productiewijze is 69% afkomstig via de "hoogovenroute" en 31% via de "elektrische-oven route".
- Duitsland blijft de grootste afzetmarkt (27%), gevolgd door Frankrijk (16%) en België (16%). De export buiten de EU 28 bedraagt $\pm$ 10%.

Het schijnbaar staalverbruik binnen de EU in 2016 bedraagt 156 miljoen ton. Hiermee wordt de sinds een 3-tal jaar licht stijgende trend bevestigd. Voor 2017 wordt een totaal schijnbaar verbruik van 159 miljoen ton voorspeld. Deze beperkte stijging zou ook de volgende jaren aanhouden.

De import van staal binnen de EU 28 blijft jaar na jaar stijgen en bereikte in 2016 een totaal van $\pm$ 25 miljoen ton. Ondanks een terugval van het volume van 6.679 ton in 2015 naar 5.442 ton in 2016 blijft China duidelijk het grootste exportland naar de EU 28. Verontrustend is dat tal van andere exportlanden zoals Rusland, Oekraïne, Zuid-Korea, Turkije, India, Iran en Brazilië oprukken, en aldus de krimp in Chinees staal ruimschoots compenseren.

Naar productfamilie blijven warmgewalste rollen duidelijk het meest geïmporteerde product, gevolgd door verzinkte staalplaat. De stijging van verzinkte plaat in 2016 is opmerkelijk en komt hierdoor als importproduct op de tweede plaats voor dikke plaat. Met een totaal van 2.341 ton verzinkte plaat is de export van China naar de EU ongeveer 400% groter dan het tweede exportland: Zuid-Korea.

De handelsbalans toont aan dat de EU voor het eerst in 7 jaar een netto-invoerder wordt van staal met een deficit van ongeveer 3 miljoen ton. Daar waar de Europese uitvoer over de jaren heen rond een vast niveau schommelt, stijgt de invoer de recentste jaren substantieel, wat tot een negatief saldo leidt.

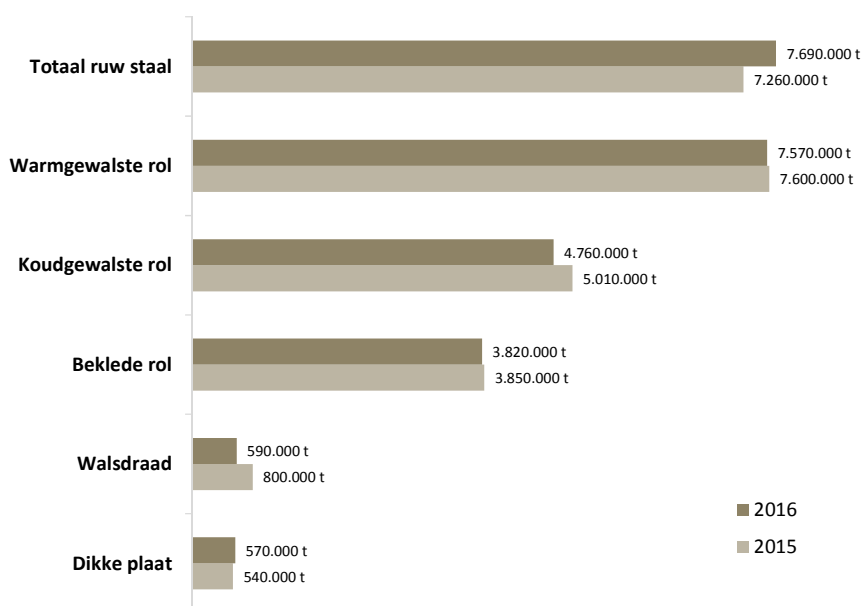

Fig.1 - Staalproductie in België 2016 (2015)

China : "Market Economy Status" en voorstel van nieuwe methodologie

Op 11 december 2016 verstreek na 15 jaar het toetredingsprotocol van China bij de WTO. Om een antwoord te bieden op wat nadien diende te gebeuren met betrekking tot het handelsgebeuren en -geschillen tussen de EU en China, werd door de Europese Commissie een initiatief genomen.

Het gebruik van de 2 lijsten die landen opsplitsen tussen markteconomieën en niet-markteconomieën, wordt opgedoekt. Bevestigd wordt evenwel ook dat het statuut van markteconomie niet toegekend wordt aan China.

Tegelijkertijd wordt een nieuwe, niet-standaard berekeningsmethodologie voorgesteld, die minstens een even efficiënte bescherming zou moeten bieden in het geval van dumpingpraktijken.

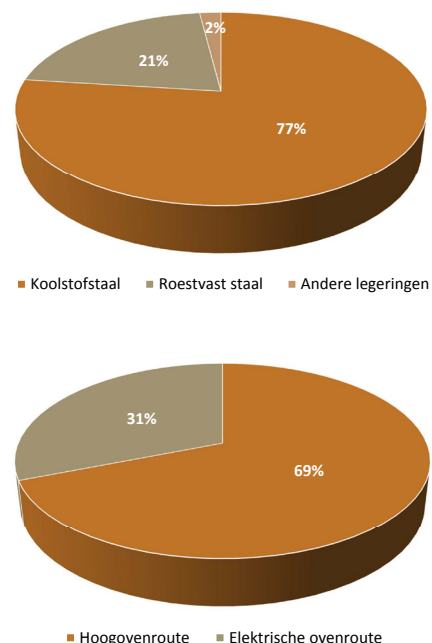
In de nieuwe aanpak wordt afgezien van de benadering van de 5 criteria voor het toekennen van het statuut van markteconomie en wordt deze vervangen door een nieuw concept van "significante ontwrichtingen" ("significant distortions").

Hierbij wordt een economie of een sector in zijn geheel bekeken en wordt nagegaan of er aanwijzingen zijn dat deze economie of sector kan bestempeld worden als zijnde "significant ontwricht". Dergelijke aanwijzingen kunnen onder meer bestaan in:

- het gebruik van opgelegde meerjarenplannen;
- sterke aanwijzingen van inmenging van de overheid in het economisch bestel;
- prijzen die niet bepaald worden op basis van een vrije marktdynamiek;
- een beperkt functioneren van vrije kapitaalmarkten.

Indien een economie of sector van een bepaald land inderdaad gekenmerkt wordt door één van deze punten die aanleiding geven tot significante ontwrichting, dan kan bij het behandelen van antidumpingklachten beroep gedaan worden op prijzen en kosten van een ander – derde/significant – land in plaats van die van het geïmporteerde land zelf.

De Europese Commissie stelt voorop dat ze een aantal rapporten zal uitbrengen over bepaalde landen of sectoren waarin deze significante ontwrichtingen zich zouden voordoen. Dergelijke

rapporten kunnen dan ook ter ondersteuning gebruikt worden bij het indienen van antidumpingklachten.

Punt van discussie blijft of deze rapporten voldoende zullen zijn als bewijsvoering. De staalindustrie stelt dat de bewijslast – “the burden of proof” – niet systematisch in het kamp van de aanklager mag liggen. Er wordt gepleit dat de bewijsvoering efficiënt en haalbaar moet blijven. Daarenboven wordt voor individuele dumpinggevallen gesteld dat deze niet telkens opnieuw (“case-by-case”) of tot in verregaand detail (“detail-by-detail”) moet gebeuren.

Modernisering van de “Trade Defence Instruments”

In 2013 werd door de Europese Commissie een voorstel uitgewerkt om een aantal beschermende maatregelen op het vlak van internationale handel (“TDI – Trade Defence Instruments”) te moderniseren. Deze voorstellen stuitten op verzet van een aantal Lidstaten en geraakten niet goedgekeurd. Hierop werd in het tweede semester van 2016 door het Slovaakse Voorzitterschap een initiatief genomen om een compromis voor te stellen.

Een eerste versie van het Slovaakse compromis werd uiteindelijk nog wezenlijk gewijzigd onder druk van een aantal noordelijke Lidstaten. Dit uiteindelijke compromis is aanzienlijk afgezwakt ten overstaan van de eerste versie.

Toch bevat het voorstel een aantal positieve punten zoals:

- een snellere invoering van voorlopige rechten met 2 maanden : van 9 maanden teruggebracht naar 7;
- een betere bepaling van de gedorven winstmarge voor de industrie;
- het niet toepassen van de “Lesser Duty Rule” (LDR) in geval van subsidiëring;
- het meenemen in de beoordeling bij “expiry reviews” (op het einde van de antidumpingperiode) van marktverstoring in de grondstoffenhandel.

Belangrijk twistpunt blijft echter onder welke voorwaarden de “Lesser Duty Rule” (LDR) niet toegepast wordt bij antidumping indien er sprake is van marktverstoring in de grondstoffenhandel. Het opheffen van de “Lesser Duty Rule” zou volgens het compromis enkel gebeuren indien aan 2 voorwaarden voldaan is:

- Ten eerste dient de som van de niet-marktconforme (“distorted”) grondstoffen in het totaal minstens 27% te bedragen. Individueel dient daarenboven iedere niet-marktconforme grondstof minstens 7% van het geheel uit te maken, indien deze meegeteld wil worden in het totale aandeel.
- Uit simulaties van de kostenopbouw van warmgewalste en organisch beklede producten blijkt het percentage van 27% te hoog. Soms wordt dit net wel of net niet gehaald, vaak in functie van internationale prijschommelingen.
- Voor het minimumpercentage van 7% kan geen geldige economische reden aangebracht worden. Door de versnippering van de vele grondstoffenposten wordt dit minimum vaak niet gehaald. Alhoewel er wel degelijk sprake is van niet-marktconforme grondstoffenhandel, kunnen die dan ook niet meegerekend worden in het totaal.
- Er wordt dan ook gepleit voor het afschaffen van de 7%-regel en het terugschroeven van het totale aandeel van 27% naar 15%.
- Ten tweede dient er een positieve “Union Interest” te zijn. Dit houdt in dat de niet-toepassing van de LDR in het duidelijke belang moet zijn van alle stroomafwaartse partijen. De staalindustrie vraagt ook de intrekking van deze tweede eis omdat die in praktisch opzicht weinig realistisch is.

Verdere analyse van het compromis van de Raad toont nog een aantal andere negatieve punten. Zo wordt voorgesteld dat minimum 4 weken op voorhand gecommuniceerd moet worden indien voorlopige maatregelen opgelegd zullen worden. Gezien de groeiende import van staal uit economische regio's dichterbij de Europese Unie (bv. Turkije, Iran) wordt gepleit om deze termijn terug te brengen tot 2 weken.

Tenslotte wordt gevraagd dat, wanneer er uiteindelijk antidumpingheffingen worden geheven, deze voldoende hoog zouden zijn, zodat deze effectief de geleden schade over de ganse termijn zouden opvangen. Doelstelling blijft immers dat dankzij de heffingen het economisch “level playing field” hersteld wordt, zodat internationale handel op basis van gelijke voorwaarden opnieuw mogelijk wordt.

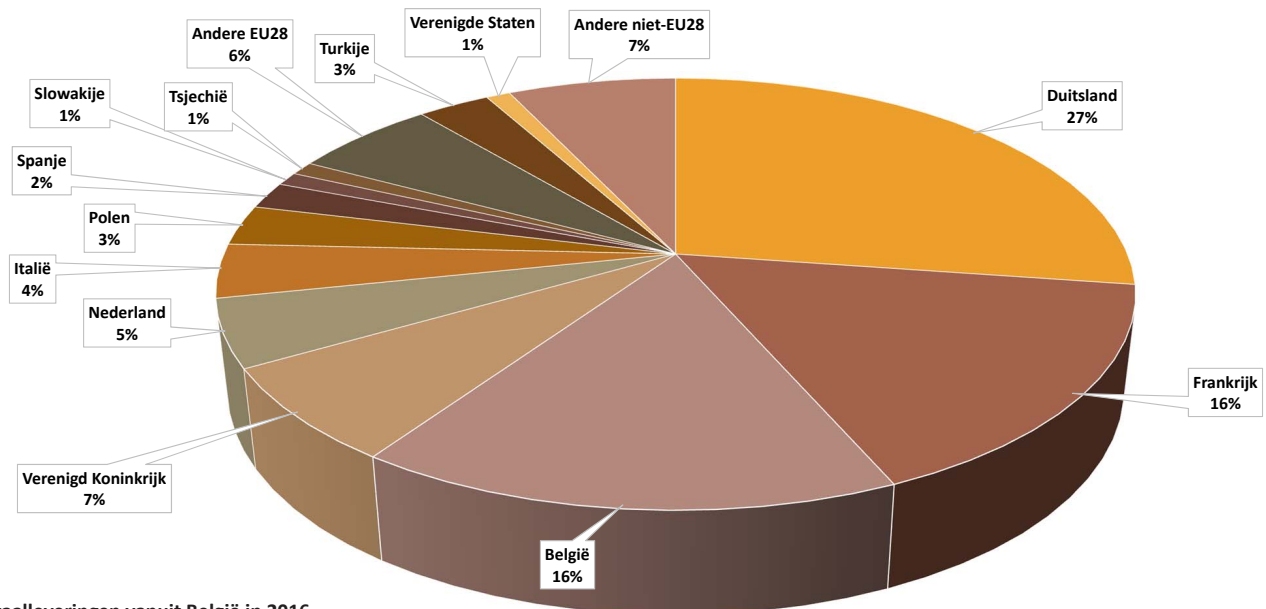

Fig.2 - Staalleveringen vanuit België in 2016

Klimaat en energie

Klimaatbeleid : “Emission Trading System” (ETS) Post 2020

Uitgangspunt is het akkoord van Parijs, dat gunstig onthaald werd door de staalindustrie. Essentieel hierbij is dat het “level playing field” ook op vlak van milieu en klimaat dient gerespecteerd te worden. In afwachting van wereldwijde gelijkaardige richtlijnen en engagementen dient de EU ervoor te zorgen dat haar klimaatbeleid niet éénzijdig voor de Europese industrie bijkomende kosten genereert.

Het voorstel tot herziening van de Richtlijn van het Systeem van Verhandelbare Emissierechten (ETS) 2021-2030, in juli 2015 gepubliceerd door de Europese Commissie, werd het voorbije jaar uitvoerig besproken in het Europees Parlement in de Commissie ENVI (Leefmilieu) en de Commissie ITRE (Industrie – Onderzoek – Energie). Vervolgens werd – begin 2017 – in een plenaire zitting van het Europees Parlement een finale tekst gestemd. Dit voorstel van het Europees Parlement kwam op verschillende punten tegemoet aan de wensen van de Belgische staalindustrie.

Tijdens de vergadering van de Raad met de Europese milieu-ministers, tevens begin 2017, werd ook het standpunt van de Raad geformuleerd. Nadere analyse toont helaas snel aan dat het voorstel van de Raad een onaanvaardbare stap terug is, en dit op meerdere punten.

Doelstelling blijft immers dat de staalindustrie indien mogelijk, en zeker voor de “best performers”, gratis over alle nodige emissierechten zou kunnen beschikken. Of dit het geval is, hangt af van een aantal parameters. Het voorstel van de Raad houdt in dat de bepaling van deze parameters het aantal vrije emissierechten drastisch zal reduceren. Op deze manier stijgt het aantal certificaten dat door de staalindustrie zal moeten aangekocht worden, terwijl politiek beoogd wordt de prijs van de geveilde handelsrechten sterk te laten stijgen, wat in tegenspraak is: immers hoe meer gratis rechten, hoe minder geveilde rechten, maar hoe hoger de CO₂-prijs voor het saldo.

Verdeling van de ETS-quota

De verdeling van de totale hoeveelheid rechten (“cap”), opgesplitst in een deel gratis rechten en een deel geveilde rechten, voorzien door de Commissie, ziet er als volgt uit :

- veiling : 57%
- gratis rechten : 43%

Gevraagd wordt om het aantal gratis rechten te verhogen tot 48% (+5%) om zodoende aan die sectoren die fel blootgesteld zijn aan “carbon leakage”, ook alle nodige rechten te kunnen toekennen. Dit verzoek wordt gevolgd door het Europees Parlement, doch de Europese Raad wil dit percentage maximaal verhogen tot 45% (+2%).

Benchmarks

De benchmarks zouden in de termijn 2021-2030 1 of 2 maal geactualiseerd moeten worden op basis van reële gegevens van de 10% meest performante installaties. Een jaarlijkse verstrenghing van deze benchmarks zou beperkt moeten blijven binnen een nauwe, realistische marge.

“Cross Sectoral Correction Factor” (CSCF)

Indien het totaal van de door de industrie gevraagde “vrije rechten” de voorziene totale hoeveelheid “vrije rechten” overschrijdt, dan wordt een zogeheten “Cross Sectoral Correction Factor”

(CSCF) ingevoerd. Vanuit de staalindustrie wordt gepleit om te vermijden dat deze factor toegepast dient te worden.

Indien de meest performante installaties, ondanks alles, toch nog geconfronteerd zouden worden met een tekort, dan zouden de meest kwetsbare sectoren op het vlak van “Carbon Leakage” – zoals staal – prioritair 100% gratis allocaties moeten ontvangen.

Indirecte koolstofkost

Er wordt gepleit om een “verplichte” (minimale) Europese compensatie in te stellen voor de indirecte CO₂-kost. Deze maatregel zou dan aangevuld kunnen worden met een extra compensatie op niveau van de Lidstaten.

De voorstellen van zowel het Europees Parlement als de Europese Raad voorzien een extra compensatie op nationaal niveau, mogelijk beperkt tot een peil bepaald door de energiemix en de inkomsten uit het veilingaandeel. Uit verdergaand onderzoek blijkt echter dat daardoor de totale compensatie waarschijnlijk lager dreigt uit te vallen dan het huidige niveau, gezien het grote aandeel van kernenergie in de Belgische energiemix.

“Market Stability Reserve” (MSR)-fonds

De verschillende voorstellen bevestigen het verder bestaan van een “Market Stability Reserve”-fonds (MSR), dat een mogelijk teveel aan rechten opneemt om aldus een prijsondersteunend effect te creëren. De voorstellen van zowel het Europees Parlement als de Raad voorzien in een verhoogde instroom in het MSR-fonds. Tevens wordt een vernietiging van een grote hoeveelheid rechten in het MSR-fonds vooropgesteld. Hierdoor wordt volgens de staalindustrie op onaanvaardbare manier ingegrepen op een correct functionerend vraag- en aanbodmechanisme in het veilinggedeelte van de emissierechten.

Energie

Via meerdere akkoorden is de Belgische staalindustrie het engagement aangegaan om de energie-efficiëntie van het productieproces te optimaliseren en de CO₂-uitstoot verder te verminderen. Het verwezenlijken van deze verbintenissen is echter onvoorwaardelijk verbonden met een competitieve en betrouwbare energievoorziening.

Uit studies blijkt dat de elektriciteitskost in België voor energie-intensieve sectoren – zoals staal – beduidend hoger ligt dan in de omringende landen. Daarom blijft de sector ijveren voor het invoeren van een energienorm, met inbegrip van een profiel “grootverbruiker” om de evolutie van de energieprijzen te monitoren. Dit systeem dient uiteraard vergezeld te worden van de nodige maatregelen om de verschillen weg te werken.

Door het Staalindustrie Verbond werd een inventaris opgemaakt van het energieverbruik van de productiesites gevestigd in Wallonië. Met een totaal jaarverbruik van ongeveer 1.920 GWh is de staalindustrie een grootverbruiker van elektriciteit.

Uit analyse blijkt de elektriciteitskost in Wallonië ±15% duurder te zijn dan in de omringende regio's/landen, wat tot een jaarlijkse meerkost leidt van ±15 miljoen euro. Deze vaststelling werd overgebracht aan de bevoegde autoriteiten, met de vraag hieromtrent snel corrigerende maatregelen te nemen.

In het bijzonder wordt ook gevraagd naar een snelle heropstart voor de terugbetaling – ten belope van 85% – van de bijdrage voor de groene stroomcertificaten (“tarif ELIA pour OSP”) in het Waalse Gewest. Deze maatregel werd immers opgeschort wegens budgettaire beperkingen.

Sociale aangelegenheden

Het jaar 2016 stond in het teken van de hernieuwing van de overlegorganen in het kader van de sociale verkiezingen.

Op macro-economisch niveau

Op macro-economisch niveau hebben de grote tendenzen uit de vorige sociale verkiezingen zich opnieuw herhaald, ongeacht of het nu gaat over de volgorde van de uitslag van de vakbondsorganisaties onderling, dan wel over de evolutie van hun respectievelijk gewicht.

Het meest opmerkelijk, intersectoraal cijfer is ongetwijfeld het deelnamepercentage dat in vergelijking met 2012 met meer dan 8% daalt voor de Ondernemingsraad (OR) en met 6% voor het Comité voor Preventie en Bescherming op het Werk (CPBW).

Op sectoraal vlak

Op sectoraal vlak moeten deze globale gegevens sterk gerelativeerd worden. Een aantal ondernemingen hebben zeer tegengestelde, zelfs volkomen nieuwe resultaten opgetekend, zowel op gebied van stemmen als inzake mandaten. Eveneens houdt de stemming van de werknemers rekening met het overlegorgaan waarin deze is uitgebracht. Het resultaat van de organisaties is dus niet homogeen naargelang het gaat om de Ondernemingsraad, het CPBW of de vakbondsafvaardiging.

Vanuit het oogpunt van de ondernemingen worden de sociale verkiezingen uitgevoerd via een welgekende procedure die echter zwaar uitvalt inzake administratief beheer en gespreid is over een uiterst lange tijdspanne.

Na afloop van de procedure en de aanstelling van de overlegorganen blijft één van de voornaamste moeilijkheden van de ondernemingen het probleem van de kredieturen, verbonden aan de uitoefening van de mandaten. Het Staalindustrie Verbond (GSV) heeft de ondernemingen die geconfronteerd werden met interne discussies, geholpen en hun inspanningen tot verzoening gesteund teneinde de wettelijke en sectorale principes die terzake van toepassing zijn, in praktijk te kunnen brengen.

Meer in het algemeen werd het jaar 2016 gekenmerkt door tal van veranderingen of aanpassingen op het vlak van de sociale wetgeving of aankondigingen van wijzigingen hierin.

Het GSV heeft zijn leden geïnformeerd en geraadpleegd met het oog op het bepalen van een sectoraal mandaat gebaseerd op het in aanmerking nemen van de realiteit en de sectorale noden. In dit kader kunnen we de volgende voorbeelden aanhalen : de goedkeuring in het Belgisch recht van Europese regels inzake sociale dumping, de inwerkingstelling van een nieuw wettelijk kader met betrekking tot de gegevensbescherming (GDPR), het harmoniseren van de paritaire comités, de re-integratie van arbeidsongeschikte werknemers, enz...

In ditzelfde verband ondervonden meerdere ondernemingen in de loop van het jaar, in verschillende mate, de impact van collectieve acties los van hun sociale context. Het gaat hierbij om acties die einde mei en juni ondernomen werden door NMBS-medewerkers en door sluiswachters.

Het GSV heeft de bevoegde instanties uitgebreid op de hoogte gebracht van de schadelijke gevolgen van dergelijke sociale

acties voor de productie van bepaalde ondernemingen uit de sector. Daarom heeft het GSV meegewerkt aan het uitwerken van een voorstel tot wijziging van de huidige administratieve procedure voor de afhandeling van aanvragen tot tijdelijke werkloosheid wegens staking.

Opleiding

De uiterst competitieve context in de staalsector veronderstelt een voortdurende investering van de industriële groepen in een innovatieve technologische ontwikkeling.

De invoering van nieuwe producten of ingebruikname van nieuwe productielijnen vereist extra investeringen van de ondernemingen in specifieke vorming voor de betrokken werknemers.

De staalsector wordt traditioneel gekenmerkt door een hoge graad van opleiding van haar werknemers. Daarenboven zorgen de ondernemingen voor een toenemende verbetering van het percentage opgeleide werknemers (meer dan 80% in de afgelopen jaren) en verwezenlijken ze een constante groei (niet noodzakelijk lineair) van de uren opleiding per werknemer en van de verhouding tussen uren opleiding en gewerkte uren.

Binnen de opleidingsvoorzieningen die gebaseerd zijn op het identificeren van de individuele opleidingsnoden, splitsen de ondernemingen de te realiseren inspanningen op in een formeel en informeel gedeelte en bepalen de opleidingsthema's naargelang hun technologische en organisatorische noden en dit volgens de veiligheidsvoorschriften.

Gezondheid - Veiligheid

De veiligheid en gezondheid van de werknemers uit de staalsector vormen het middelpunt van de bekommernissen van de ondernemingen en noodzaken een voortdurende betrokkenheid van alle actoren in de onderneming, met inbegrip van de onderaannemers, om bij te dragen tot een aanzienlijke verlaging van de indicatoren zoals het aantal ongevallen (dodelijke of met arbeidsongeschiktheid) en de frequentie- en ernstgraad.

Het succes van het gezondheids- en veiligheidsbeleid steunt op een toegenomen engagement van de hiërarchische verantwoordelijken en op het regelmatig stimuleren bij alle actoren van de aandacht en waakzaamheid met betrekking tot het veiligheidsgedrag.

Als apotheose van de terugkerende sensibiliseringscampagnes terzake organiseren de staalgroepen sinds vele jaren onder meer een "safety day" die tot de zes fundamentele principes behoort die op gebied van gezondheid en veiligheid door Worldsteel aangenomen zijn.

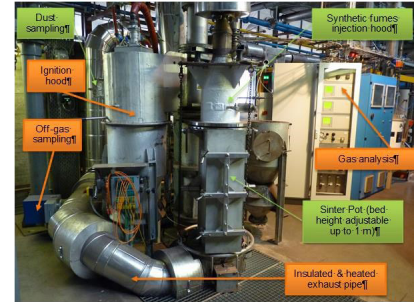
De ondernemingen stellen eveneens actieplannen in werking voor het promoten van een gezondere levensstijl bij de medewerkers. Arbeidsbekwaamheid bevordert veiliger gedrag en minder absentieïsme bij de werknemers.

Zich basierend op een lange expertise en traditie in de metallurgie en metalen, verworven tijdens zijn bijna 70-jarig bestaan, draagt de CRM-Groep (246 werknemers in 2016) actief bij tot de recente evolutie van de moderne industrie naar een grotere integratie van de "circulaire economie" benadering waarin staal en metalen een sleutelrol spelen. Een intensiever gebruik en toepassing van digitale oplossingen in metaalverwerking en producten, evenals de implementatie van nieuwe productietechnologieën zoals 3D printing, om innovatieve metaalproducten en -oplossingen op de markt te kunnen brengen, maken hier deel van uit.

Een specifiek kenmerk van het CRM dat op de voorgrond moet gezet worden, is de werking van grote pilootinstallaties die gelokaliseerd zijn in zijn laboratoria in Luik en Gent (MPC-partnerschap met OCAS), in een breed scala van technische gebieden: sinteren, smelten & gieten, walsen & thermische behandeling, gloeien & bekleden, metaalvormgeving, vormen en assembleren, ... Deze faciliteiten maken een snellere en minder dure ontwikkeling en opschaling van nieuwe processtechnologieën mogelijk, evenals het testen en volledig evalueren van nieuwe producten, wat een kortere termijn betekent voor het op de markt brengen van nieuwe oplossingen.

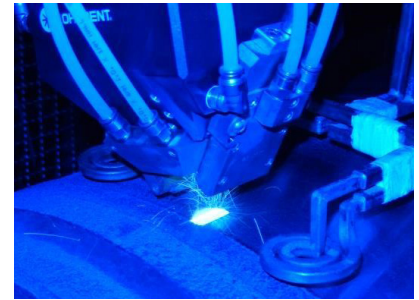
Het CRM stelt zich tot hoofddoel om al deze uitrustingen up-to-date te houden en te blijven investeren in nieuwe technologieën, in lijn met zijn ontwikkelingsstrategie en ten behoeve van zijn leden.

Als eerste voorbeeld kan de recente vernieuwing van de sinterpilootinstallatie vermeld worden, als ook de mogelijkheid om alle types van industriële fabrieksconfiguraties te simuleren.

Sinterpilootinstallatie

Een tweede voorbeeld behandelt de toepassing van het laserbekledingsproces om grote metalen onderdelen te vervaardigen.

Laserbekledingsinstallatie

De CRM-Groep is ISO 9001 gecertificeerd voor al zijn activiteiten, terwijl verscheidene meet-, kalibratie- en analytische technieken ISO 17025 gecertificeerd zijn.

www.crmgroup.be

Promotie, informatie staal - Infosteel

Als informatie- en promotiecentrum voor de staalbouwsector, draaien de werken van Infosteel rond 2 grote assen: enerzijds de promotie en informatie naar opdrachtgevers en architecten, anderzijds informatie voor de staalbouwsector zelf. De beide assen samen moeten er toe leiden dat de toepassingen van staal in de bouwsector op een hoger niveau getild worden, zowel in volume als in kwaliteit.

De meest in het oogspringende activiteiten waarbij beide assen samenkomen, zijn de Staalbouwdag en de Staalbouwwedstrijd. In 2016 vond de Staalbouwdag op een nieuwe locatie plaats, met nog meer ruimte voor partners en networking; met 23 lezingen was het ook qua informatie een recordeditie.

In 2017 wordt de Staalbouwdag opnieuw in Luxemburg georganiseerd en focust de Staalbouwwedstrijd ook op de Luxemburgse projecten.

Daarnaast werd in 2016 de ingeslagen weg van de organisatie van gespecialiseerde staalopleidingen verder gezet.

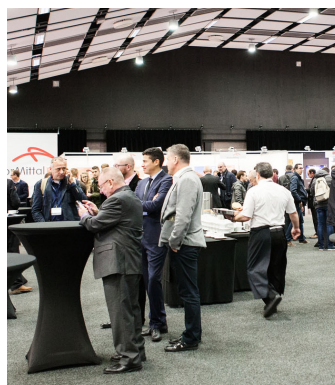
Boeiende realisaties van Belgisch-Luxemburgse staalprojecten werden in de kijker gezet in het Info_Steel-magazine, waarvan opnieuw 3 edities gepubliceerd werden. Het actuele nieuws uit de sector werd ook opnieuw verspreid via een digitale newsletter.

Een belangrijk element in de informatieverspreiding van Infosteel loopt via de website. De vele tienduizenden bezoekers per jaar bewijzen de belangrijkheid ervan. Naast technische informatie bevat de website ook een schat aan voorbeelden van realisaties met staal, en niet in het minst informatie over de leden van Infosteel. Ook in 2017 zal de verdere ontwikkeling van de website één van de prioriteiten in de werking van Infosteel zijn.

www.infosteel.be

Staalbouwdag - foto Imke Bogaerts

Staalbouwdag - foto Maité Thijssen

Professorendag - foto JVDB

Opleiding staalkennis - foto JVDB

Staalindustrie Verbond

Ravensteinstraat 4, 1000 Brussel - T. +32 (0)2 509 14 11 - F. +32 (0)2 509 14 00 - www.steelbel.be - E. kristel.bijnens@steelbel.be

GSV is de beroepsvereniging van de Belgische staalindustrie

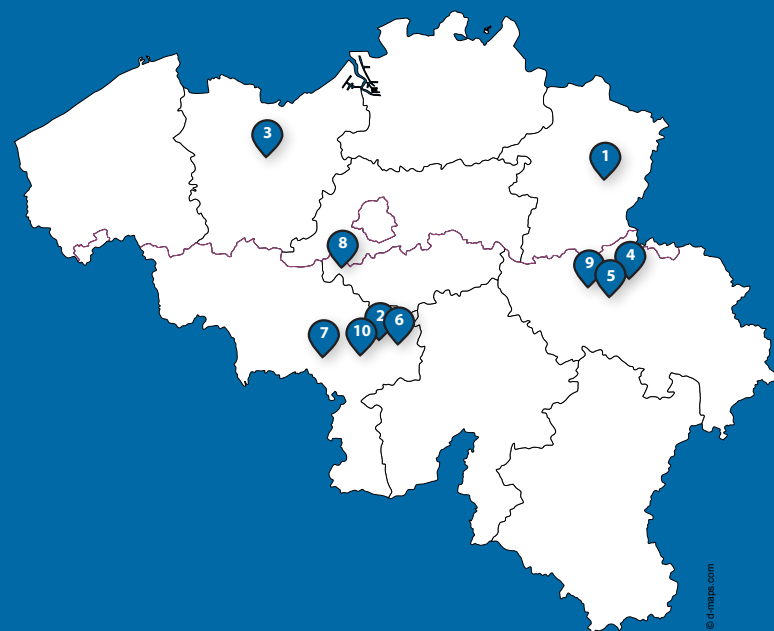
Samenstelling Raad van Bestuur (op 31.12.2016)

Voorzitter	Wim VAN GERVEN	Chief Executive Officer Flat Carbon Europe, Business Division North ARCELORMITTAL SA
Vice-Voorzitter	Guido MOERMANS	General Manager Châtelet Plant, APERAM CHÂTELET * * Op 01.03.2017 opgevolgd door Carlo Morettin
Bestuurders	Guy BONTINCK	Directeur Human Resources, ARCELORMITTAL GENT
	Ben DE VOS	Chief Executive Officer, NLMK INTERNATIONAL B.V.
	Gert HEYLEN	General Manager Genk Plant, APERAM GENK
	Matthieu JEHL	Chief Executive Officer, ARCELORMITTAL GENT en ARCELORMITTAL LIÈGE
	Bertrand LEJEUNE	Directeur Generaal, SEGAL / GROUPE TATA STEEL
	Luc LIBERSENS	Plant Manager, INDUSTRIEEL BELGIUM SA / GROUPE ARCELORMITTAL
	Angelo RIVA	Gedelegeerd Bestuurder, THY-MARCINELLE SA / GROUPE RIVA

GSV-directie (op 31.12.2016)

Directeur Generaal	Robert JOOS (tot 31.12.2016)
	Philippe COIGNÉ (vanaf 01.01.2017)
Directeur	Luc BRAET (tot 31.12.2016)

Leden (op 31.12.2016)

1. Aperam Genk - www.aperam.com
2. Aperam Châtelet - www.aperam.com

ArcelorMittal

3. ArcelorMittal Gent - <https://belgium.arcelormittal.com>
4. ArcelorMittal Liège - <https://belgium.arcelormittal.com>
5. Arceo
6. Industeel Belgium - www.industeel.info

7. NLMK La Louvière - www.eu.nlmk.com
8. NLMK Clabecq - www.eu.nlmk.com

9. Segal (Tata Steel) - www.tatasteeleurope.com

10. Thy-Marcinelle (Group Riva) - www.thy-marcinelle.com